

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főutca, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főutca 2. s.

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 50 frt — kr.
Félévre 25 " 50 "
Negyedévre 1 " 25 "

Hirdetéseket elfogad: **Haasenstein és Vogler** Budapesten és Bécsben. **G. L. Daube** m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörö hirdetés jutányosabb.

— **Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyiltér minden sor 10 kr.**

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Eperjesnek vízkérdése.

II.

(Vége.)

Sok előmunkát meg van már téve; Wein János a pesti remekvízvezeték nagy mestere midőn ugyancsak ezen ügyben nálunk időzött, kimutatta, hogy a legelőszöb de egyszerűs mind a legmegfelelőbb terv az, mely szerint a város felett, a nagy gát tájkán terjedelmes kutak ásatnának, melyekbe a Tarczának vize az ott elterjedő földalatti homok- és kavics-rétegeken keresztül, mintegy természetes szűrőn által, elegendő mennyiségben és legjobb minőségben átszivározzva, onnan gőzgép segítségével a cigányváros feletti dombra vezetnék. E dombon épülne a nagy vízmedence, a melyből esővek vezetnék a város minden utcáiba, házaiba, az egyes lakosztályokba, sőt ha kell magára a toronyra. Jobb tervet ennél eddig, nem tudott senki sem ajánlani, mert a Podhraczi források vizét a városba vezetni, legalább háromszor annyi költséget venne igénybe.

E terv létesítését Wein úr 34000 frtba számította; maradjunk e summánál s tekintsünk el a takarékpénztárban kezelt s vízvezetékre szánt tőkéből, mely ma körülbelül 8000 frtba rüg, mert tudjuk, hogy ilyen munkánál, sok előre nem látott s a

számításba fel nem vett költségek is fordulnak elő, melyekre ezen 8000 frt rezerv-tőke gyanánt maradhatna. A városnak tehát a Weinféle tervezet létesítésére 34000 frtra volna szüksége.

Feltéve, hogy a város igen kedvező feltételek mellett kaphatná csak a szükséges tőkét, hogy 6 perzentos kamatot és 2 perzent törlesztést kellene évenként fizetnie, akkor az egy évi ráta ezen 34000 frtnyi kölcsön után tenne kamat és tőkétörlesztéssel együtt: 2720 frtot osztr. értékben mely évi ráta lefizetése mellett a kölcsön 25 év alatt teljesen le volna törlesztve. Ehez járulna még az évi költség, egy gépész fizetése és a szükségelt fűtőanyag értéke a mi egy éven át 2500 frtra rügna. Nem akarjuk itt számba venni azt a körülményt hogy a mai gyarló és semmiképen sem megfelelő Kunstnak jó karban tartása is évenként több száz forintba kerül, de felveszük az egész summát a vállalat terhére, úgy hogy a városnak ebből évenként 5220 frtot kellene bevételeznie. A belvárosban létezik 300-nál több ház, mely vízzel ellátandó, ha átlagosan minden ház csak három lakosztályal számítottak: van 900 lakosztály, a külvárosi házak, melyek vízzel ellátandók, szolgáltatnak 100 lakosztályt, így van 1000 lakosztály, s esik egy-egy lakosztályra évenként 5 frt 22 kr. melyet elegendő, jó és

egészséges vízzel kellend majd fizetnie. Ma fizetünk egy mindennapi kancsó borkúti vízzel, vagy egy palack édes vízzel épen annyit.

A teendő tehát a mi véleményünk szerint, a következő: A városi közgyűlés mondja ki a vízvezeték el nem halasztható szükséges voltát.

A városi közgyűlés határozza el a részletes tervek kidolgozását, hogy a költséget a valóságot legmegközelítőbben meghatározzassa.

A városi közgyűlés lépjen s városi tanács által pánzintozottakkal, talán a helybeliekkel is, alkudozásokba a szükséges tőkék biztosítása végett, és tesse folyóvá a takarékpénztári tőkét is. — Végre:

Az előbbieket alapján határozza meg az egyes házak illetőleg lakosztályok évi fizetendőjét.

Igaz az első évben a fentebbi 5220 frt nem lesz előteremthető, hanem egyenes pótlék által fedezendő, de minden következő évben, a mint azt a tapasztalás mindenütt mutatja, az arány mind kedvezőbb és kedvezőbb lesz.

Az eperjesi kisednevelő egyesület közgyűlése.

Az eperjesi kisednevelő-egyesület f. é. szeptember hó 24-én tartotta meg ez évi rendes köz-

A hetek klubbja.

— Humoreszk. —

Irtta: **Füller Győző.**

(Folytatás.)

II.

Tisztelt urak! . . . úgy hiszem, hogy a legjobb lesz, ha piano magyarázzuk ki a dolog furcsaságát, — mert itt borzasztó félreértésnek kellett történnie.

— Ugy van! . . . itt borzasztó félreértés lap-pang!

— Minélfogva engedjék meg a t. tagok, hogy legelőször is én magyarázzam ki magamat! — Palitól levelet kaptam, melyben szeretett nejének arcképet is megküldte. . . s azt írja, hogy Klárának hívják! . . . Úgy hiszem, hogy ez elég biztos forrás! . . .

— Ah! . . .

Általános bámulat! . . .

A t. tagok, — magukhoz térvén az ámulatból, — piano s röviden előadják, hogy bizony ők is kaptak külön-külön mindnyájan Palkótól amlyan fotográfias levelet, csak hogy nekik ismét mindegyiküknek más-más nevű feleségről irt a kópe! . . .

Borzasztó konfuzió! . . .

— A mi a nevetek illeti, — okoskodék Kürthy, — a bonyodalom borzasztó! . . . Már most csak az a kérdés, vajjon a megküldött arcképek ugyanazok-e, avagy szintén különböznek egymástól?

— A gongolat helyes! — normogák a t. tagok, s kiki előhuzta a kapott arcképet.

Általános vizsgálat, melyet még általánosabb bámulat követ; . . . mert ime kinek-kinek a fotográfiája más typut mutat!

Mindenki szörnyűködik s epedő pillantásokat vet az előtte fekvő arcképre.

A esőndet én törtem meg.

— Tisztelt urak! . . . klubbunknak reményteljes tagjai! Méltóztatott észre venni, hogy itt

— No lásd, így már szeretlek, — mondá gyengéden Elek és Kőszirty szívét hangosan érezte a magáén dobogni.

Ok valódi barátok voltak, és az önzéstelen, őszintén nemes barátság valóban az egyedüli szent és örökös tartó kincs a világon.

Kornay grófnő a legnagyobb sebességgel hajtotta a városon keresztül; a mint nyaralójába megérkezett, örülésként rohant a terembe, a hol ama rejtélyes revolver cassetteje állott; csakhamar reá egy lövés riasztá fel a szolgazemélyzetet.

A grófnőt halva találták, igen ügyesen lötte meg magát.

Az aristokrata körökben nem okozott ezen eset nagy feltűnést, a grófnő kalandjai ismeretesek valának s tudták, hogy szenvedélyessége ellen, sem a természet, sem pedig a nevelés által nem nyert magasabb erkölcsi irányt, mely ellensúlya lehetett volna yad hajlamainak.

És igen helyesen mondja egy szelleműs francia író: „Lesz idő, midőn a szenvedélyes, szilárd nevelés nélküli, műveletlen szellemű nőnek nem lesz egyéb becése a világ előtt, mint a mit egy mulékony ékesség ezime ad. Mert a mint a tehetségtelen és dologtalan férfi semmit sem számít, ha milliókkal bír is, szintoly kevéssé a teljesen hiábavaló asszony, ha a föld kerekéségén a legszebb volna is. Sőt szépsége, reá vonván a közfigyelmet, csak inkább kiemeli erkölcsi semmisségét, s az ilyen nőkről el lehet mondani, hogy bajjaik legrettentőbb eszközei fogyatkozásaiknak.“

Kőszirty és Iza boldog ifju pár lett. A nász napján Iza egy aggodalmas, kérő, esdeklő tekintettel simult Ernő kebléhez, s ez oly szivreható jelenet volt! — Halk, remegő hangon kérdé:

— Ugy-e nem hagysz el többé?

— Kőszirty elragadtatva szorítá őt szívéhez, gyönyörrel csókola szende kedves arcát és édes hangon suttogta fülebe:

— Soha! soha!

TÁRCZA.

Messalina.

— Elbeszélés. —

Irtta: **R. P. O.**

(Vége.)

— Oh! én nagyon szerencsétlen vagyok! — kiáltá fel Elvira egyre tördelve kezeit, — rajtam nem könyörül meg senki.

— Térjen haza asszonyom! Oh siessen keblére ölelni gyermekét, szeresse őt, a piczi ölelő karok meg fogják önt indítani, a kedves szép gyermek hangját hallva üdülni fog ön és felejtetni. Oh Elvira menjen . . .

Elvira felugrott, kezével végig simitá zilált arcát.

— A böles jéghideg szavai! — szólt keserű gunnyal. — Uram! ön nem szeret, sohasem is szeretett. — Oh! ha a nő elbukott, nem emelkedhetik fel többé, a vétkes nőn nincs ki megkönyörüljön, még mélyebbre tapodják őt, néki el keveszni. — Isten önnel uram! Elmegyek, de nem kis leányomhoz. Oh nem! — elmegyek oda, ahonnan nincsen többé visszatérés.

Néhány lépést tesz, aztán megáll, visszafordul és mint egy tébolyodott tekint Ernőre, keble összeszorul és szívszakadó hangon kiáltja:

— Csak legalább még egyszer csókolj meg.

— Ezután tárt karokkal rohant Kőszirty felé. És a mint Ernő szabadulni igyekezett tőle, abban a pillanatban lépett Zádory a szobába.

A grófnő ölelő karjai leestek; a belépő éles szúró megvető tekintete végkép megalázá és megsemmisíté őt, — megszegyenülten távozott.

— A Circe ismét el akart csábítani? kérdé Zádory.

— Ugy van, édes Elek barátom. Nagy harez volt; de nincs már többé felettem hatalma, — szólt Ernő Zádoryt kebléhez szorítva.

gyűlését, az egyesület gyermekkertjének létesítése s felvirágoztatása körül annyira érdemesült Szent-Andrássy Lajos úr elnöke mellett.

A közgyűlés legkiválóbb tárgyát az igazgatóválasztmány jelentése képezte, melyből kitűnik, hogy a lefolyt 18812 évi tanév alatt 102 gyermek fordult meg az intézetben, oly szám, minő az intézet feunállása óta még egy tanévben sem érte el. Ezen tény mindenestre fényes bizonyítéka annak, hogy a közönség mindinkább méltányolja ezen, annyira jótékony egyesület önzetlen törekvéseit.

De míg ezen jelenség esakis örvendétesen hathat mindnyájunkra, addig annál szomorítóbban hat azon tapasztalás, hogy az egyesület tagjainak száma évről-évre esökken s esökken ez által a befolyó tagdíjak összege is; míg ugyanis!

1876/7-ben ezen ezimen 443 frt folyt be, addig:	
1877/8-ban esakis	219 " " "
1878/9-ben	257 " " "
1879/80-ban	233 " " "
1880/81-ben	146 " " "
1881/82-ben már csak	97 " tett az ezen cím alatti bevétel összege.

A nagyméltóságú m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium a lefolyt tanévben is (most már negyedizben) 300 frtnyi összeggel segélyezte az intézetet. A közgyűlés e nagylelkű adományért halás köszönetet szavaz a miniszteriumnak. Köszönetet szavaz a közgyűlés még Dobay Sándor kir. közjegyző úrnak a miniszteriumhoz intézett folyamodványok esatolmányainak díjmentes kiállításáért s a helybeli takarékpénztárnak is, az egyesület ezéjaira megszavazott 25 frtnyi adományért.

Fadgyas Etelka úrhölgy az egyéti pénztár javára hangversenyt rendezett, mely 106 frt 22 krt tisztán eredményezett. Ezért, valamint a közgyűlés napján f. é. szeptember hó 24-én rendezett műkedvelői színelőadás létesítéséért a közgyűlés Fadgyas Etelka k. a.-nak elismerő köszönetét fejezi ki.

Azon tényvel szemben, hogy az egyesületi tagok száma esökken s hogy továbbá a kassai paspók úr ő excellenciája által alapított leánynevelő-intézetben a gyermekkertnek versenytársa támadt, annál is inkább, mivel ott a tandíj esekélyebb: az igazgatóválasztmány azon reményének ad kifejezést, hogy a legtisztább magyar szóval élő, képzett tanítónők által szívükön hordott, magyar szellemben vezetett intézetünk diadalmasan és eredményesen fenn fog állhatni és virágozni a jövőben is, csak az egyesületi tagok tegyenek elég önkényt elvállalt kötelességüknek.

Ezután olvastattott a számvizsgáló-bizottság jelentése, mely szerint a számadások helyesen vezetetteknek találattak és megállapítottak a jövő évi költségvetés.

Végül elnök felkéri a közgyűlés tagjait, hogy az intézetnek buzgó apostolai legyenek s annak minél több pártfogót szerezni igyekezzenek.

A magunk részéről is esodálkozásunkat kell kifejeznünk, hogy a romboló indolencia még ezen pártolásra méltó egyesület körében is tért foglalt. Ezen aramlattal erőlyesen meg kell küzdenünk s erejét megtörnünk.

A kisednevelő-egyesület gyermekkertjének

valami huncutságot, — mely még a gordiusi esomónál is bonyodalmasabb história, — követett el velünk a mi boldogult Pali pajtasunk! . . . Hogy tehát a bonyodalomnak megtalálhassuk a magyarázatra vezető szálát, — azon indítványt bátorodom tenni, miszerint mához két hétre ránduljunk ki in corpore Cserehátra, felvilágosítás, — s ha a szükség úgy kívánná akár elégtételt is kérendők Palfitól!

— Helyes! az indítvány elfogadtatik!

— Az ügy érdemleges tárgyalása be lévén fejezve, — folytatam beszédemet, — miért is ártterhetünk a folyó ügyekre; . . . minélfogva . . . hé koresmáros! . . . tizenkét liter bort! . . . S lön poharak koccingatása, kortyok kotyogása és torokkrákogása, énekelvén mélabusan a klubb motóját:

"Hát ti fiuk nem látjátok
Milyen részeg nagyapátok!"

III.

Két hét nem nagy idő, mert mindössze csak 14 napot tesz ki; — de ha az embernek kíváncsiság fürja az oldalát s azt mondják, hogy azt a bizonyos dolgot csak két hét múlva fogod megtudni, — oh! akkor két hét föl ér két esztendővel is.

Ez a mi két rövid hetünk is olyan hosszú két évnek tűnt föl. — Hanem azért korántsem sőhajtottuk s merengtük végig ez időt; — épen-séggel nem! Sőt ellenkezőleg csak úgy visszajöttünk mi bizony, akár csak mások is, — s elvígasztaltuk egymást, hogy nemsokára itt lesz már a nagy nap! Notabene, hogy a bornak jótékony behatása alatt lassanként közösen bevallottuk, hogy mi bizony mindnyájain szerelmesek vagyunk a kapott fotografiákba.

A nagy nap végre felvirradt. Felültünk plaine parad a va-utra s elindultunk gőzerővel Cserehátra.

Palkónak még csak egy mukkot sem irván arról, hogy kirándulunk, igen jó thémánk volt utközben, — elüzendők az unalmat, — arról ér-

támogatását annyival inkább tűzzük ki egyik főfeladatunkká, mert — miként azt tapasztalásból tudjuk — kétségtelen, hogy e gyermekkeriben városunk magyárosodásának egyik leghathatósabb eszközt bírjuk.

Ujházy József emlékezete.

A helybeli ker. ev. Collegium a kegyelet adóját róttá le, midőn f. é. szept. hó 27-én, egyik nagylelkű pártfogójának, néhai budaméri Ujházy Józsefnek emléket méltó módon megünnepelte.

A Collegium tágas, díszes terme nagyszámú közönséggel s ifjúsággal megtelvé, az ünnepélyt a Collegium érdemes felügyelője, Jelenik-Almássy István kir. tanácsos s orsz. képviselő, a Collegium multjára való visszaillesztással nyitotta meg.

Erre a theologiai dalárkör által szabatosan előadott Flemming-féle "Gyászdal" elhangzása után Barcsó Antal coll. igazgató lépett a szöszekre s a közönség élénk érdeklődése mellett a következő szépen kidolgozott, stylszerű beszédet intézte a hallgatóságához:

"Az egyházat igazán szerető, hű és lelkes prot. embernek egyháza érdekében folytatott munkássága nem szűnik meg ott, hol ereje hanyatlani kezd, hanem csak ott, hol ereje megszakad.

Egyházunknak egy nem rég elhunyt nagy férfja mondotta e szavakat egykor, azon alkalommal, midőn a közbizalom által az egyházi élet terén, habár nagyon tisztességes, de megis szűkebb körű állásra megválasztott: — mondotta e szavakat mintegy irányadó elvű az ő egyéni életének s az egyházi élet terén megkezdendő működésének. — S az elhunyt nagy férfinak élete, mely ezen nagy szabású lelkes nyilatkozat tétele óta kiválóan egyházaé volt, igazolja azt, hogy ő ezen elvéhez esakugyan hű maradt, s legvilágosabb bizonyossággal szolgál ennek az a körülmény, hogy ő, még életének alkonyán, a midőn ereje már valóban hanyatlani kezdett, egyházának általános közbizalma által a legfőbb egyházi méltóságra emeltett.

Prot. egyházunk ezen nagy fiának e lelkes nyilatkozata jut nekem eszembe, a mai ünnepélyes alkalommal, midőn egyházi és iskolai életünk egy másik buzgó munkásának emlékezetére üli főiskolánk a mai kegyeletos emlékünnepet; — eszembe jut e lelkes nyilatkozat, mert habár az a férfiú, a kinek emlékére a mai ünnepet szenteljük, nem volt is oly fényes polczon, nagy és széles körben ismeretes, habár az ő munkássága kisebb térre terjedt is ki: mindazáltal, lehet mondani, szörőszóra illenek reá ama nagy jelesünk programmszerű nemes nyilatkozatának szavai.

A kik megboldogult néhai Ujházy Józsefnek életét ismerték, közelebről és sokkal jobban, mint én, aki csak az utolsó tisztességtevés alkalomával láthattam az ő gyászokorsóját, — azok bizonyára együtt éreznek és együtt gondolkoznak én velem, midőn az ő nyilvános életének jellemzésére azon szavakat alkalmazom, hogy — az egyházat igazán szerető, hű és lelkes prot. embernek egyháza érdekében folytatott munkássága nem

tekezni, hogy milyen szemeket fog majd a jámbor mereszteni, ha a klubb t. tagjai egyszerre a színe elé lépnek, mintha csak az égből potytyantak volna le! . . .

Kürthy épen azt fejtegette, hogy Palkót a tőle kapott levelek alapján jure meritoque sexigamiával lehet vádolni, — midőn a kalauz hársány hangon elkiáltá:

— Cserehát! . . . öt percz! . . .

No bruderek! hát csak kifelé s rontsunk rajt egyenest azon az ármányos Palkó.

Kiszállunk tehát s az öltözékeinknek szalonképessége fölött tartott grand szemle után — neki-indulánk a Pali lakásának keresésére.

S kerestük vala Palkó házat s benne őt magát (no meg talán v a l a k i t ?!) — mint egykor Saul apjának az ő szamarait.

Fáradságunkat siker koronázta, mert ime kis vártatva a tekintetes Sipos úr portája előtt álltunk.

No hanem most bemenni, . . . ez volt a bökkenő! . . . Ne adj Isten kérem alásan, a t. klubb hat tagja között kolompost találai! . . .

— Vagy izé, . . . vagy kalapos inas! . . . tört ki belőlem a nemes harag-s fölcseptam kolomposnak — Jertek utánam, . . . ti pulya népség!

A pulya népség pedig minden ellenvetés nélkül szép genze-marsban utanam indult. Szerencsésen bejutottunk a pitvarba, honnan két oldalt ugyanannyi ajtó vezetett a belső szobákba.

Megállottunk halkan tanácskozandók, mint a Capitolium ludjai.

A jobb oldali helyiségből élénk láрма hszlatzott. — Bizonyos, hogy ezen szobában lesz a háziúr is; — bátor szívvel nyitottam be s mi egy csoport habotázó vászoncseléd közt találtuk magunkat.

Hajlongtunk jobbra-balra, mint a perpetuum mobile, — s midőn az etiquette megengedő a ki-egyesedést, — szörnyűködésünk határtalan volt, mikor a Palkó levelbeli hat felesége közepette találtuk magunkat.

szűnik meg ott, hol ereje hanyatlani kezd, hanem csak ott, hol ereje megszakad."

Hiszzen ha a boldogult nemes szívű férfinak munkássága megszűnt volna ott, hol ereje hanyatlani kezdett, úgy ő valóban nagyon keveset élt volna, mert hiszen a mint mindnyájain fájdalommal tudjuk ő az ő életének a munkára hivatott legszebb s legnagyobb részét súlyos és a mi több, gyógyíthatlan betegségben töltötte. — De az ő munkássága nem szűnt meg ott, hol erejét ezen súlyos betegség által megbénítva, hanyatlani érzé sőt az ő életének legsz-bb legnemesebb tettei az ezután következő évekbe, a szenvedések éveibe esnek, mely szép és nemes tetteknek jellemzőeként — miután nem lehet czéлом az ő életének részletes leírása által sajtó sebeknek felszaggatása — csak azon emlékeket említem fel, melyeket ő a budaméri egyház alapítása által a szorosabb értelemben vett egyházi terén, — s az ő végrendeletében ezen mi főiskolánk számára tett 10,000 frtos alapítványa által az iskolai élet terén, különösen pedig ezen ősi főiskolának kebelében emelt magának. S különösen ha ezen utolsó nagyszerű alapítványa tekintünk, úgy méltán elmondhatjuk róla, hogy az ő nemes munkássága csak ott szűnt meg hol ereje végképen megszakadt. Sőt mint minden nemes életnek, úgy ezen szép és nagyszerű alapítványok utján az ő munkásságának hatását is érezni és gyümölcsét élvezni fogja a jövő időknek nemzedéke is s az is halás kegyelettel fog megemlékezni Ujházy Józsefnek nevérol. És így, habár Ujházy Józsefnek élete szerény körben, zajtalanul folyt le, mindamelllett ő ezen nemes alapítványai által azon férfiak sorában foglal méltán helyet, a kiknek, mint Mózesnek, sirjuk nincs, nincs itt vagy amott, mert az ő sirjuk embertársainak kebele, a hol halva is élnek!

Miután nem kételkedhetem, sőt teljesen bizonyos vagyok a felől — hiszen a mai ünnepély legvilágosabb tanújele annak — hogy Ujházy József különösen a főiskolánk, s nekünk mindnyájunknak kebelében a halás kegyelet érzetével koszorúzott ily élő sirt talál: azért nem is lehet czéлом ez alkalommal a halás kegyelet ezen nemes érzetének gyenge szavaimmal való felbressztése, inkább más irányban töreksem tehát arra, hogy e szép ünnepet a magam részéről a megboldogult nemes szívű férfi emlékéhez méltóvá s önmagunkra nézve épületessé tegyem, más irányban igyeksem megfelelni röviden azon kérdésre, hogy minő érzelmeket kelt a mai emlékünnepegy szívünkben?

Ha helyesen ítélem meg a mai ünnepélyt, a melyet mi Ujházy Józsefnek, mint egyházi és iskolai életünk buzgó munkásának emlékére ültünk, úgy én azt találom, hogy ezen ünnepély először a jelenre nézve a vizsgálatos fel-emelő érzetét kelti fel szívünkben.

Vizsgálatásra annak van szüksége, a kinek szívét szomorúság, fájdalom tölti el. Valjon melyik tehát azon szomorító érzés, melyet a jelenkoruk szemlélete ébreszt fel bennünk, s melyre nézve a mai ünnepély felemelő vizsgálatást foglal magában? Szomorúsággal töltheti el szívünket korunk szemléletében annak tapasztalása, hogy korunk ha nem is megvetéssel, de legalább is közönyösséggel viseltetik az emberi szellemnek egyik legkiválóbb eszményi érdeke s az emberi szívnek legfőbb ékesége; a vallás iránt. A hely, a melyről szölok s a minőség, a melyben szölok, nem egészen alkalmas arra, hogy ezen közönyösség feltűntetése végett az üres templomokat hívjam fel tanubizony-sággal, ámbár prot. ember létemre teljes joggal tehetném ezt is, mert a prot. egyház elvei fejlogosítanak arra, sőt kötelességé teszik azt, hogy a templomi szöszéken kívül es papi arnatus nélkül is minden prot. ember törődjék az ő vallásának és egyházának ügyeivel. Ha tehát én ezen jogommal nem élek ezt azért teszem, mert czéлом nem ezen közönyösségnek, mint különben is kétségbevonhatatlan ténynek festése, hanem inkább ezen közönyösség okainak feltűntetése. E közönyösségnek egyik oka található azon körülményben, mert helytelen módon, rosszul alkalmazott felszerelés utján megszoktuk a vallást az egyháznak hagyományos, hivatalos tantétéleivel s tanrendszerével azonosítani; — holott a helyes viszony a kettő között abban áll, hogy az egyházi tantétélek, melyek az ő külső történeti alakjukban a tudományos gondolkodás szülöttei, inkább a gondolkodás értelem számára vannak; ellenben a vallás, az ő örök lényege szerint a reflektáláshoz nem értő s közvetlenül érző emberi szívnek képezi maradandó táplálékát s legdrágább kincsét.

Második és fő oka azonban korunk vallási közönyösségének abban rejlik, mert értelmünk felvilágosodásában s tudományos műveltségünkben elbizakodva nem akarjuk elismerni a vallási szellemnek hatalmát. Azt még csak elismerjük, hogy a vallás lényeges és hatalmas tényező volt az emberi szellem művelődésében a multban, — az talán még nem vonjuk kétségbe, hogy társadalmi életünknek összes átalakulását s szellemi műveltségünknek azt a nagy hatalmát, melyneffogva mi keresztények a világnak uraivá lettünk és sorsának intézői vagyunk legnagyobb részt vallásunk szellemének köszönhetjük; — de hogy a vallásnak e hatalma még ma is tartana, s arra az általános

(Vége köv.)

Folytatás a mellékleten.

Me
felvilágos
volna; —
történeti é
dandó hat
elismerni
élek olyan
— „a ma
Ha i
nyösséget,
ézzéssel sz
hogy a vi
bennünk.
Önkénytele
Ujházy J
volt. A vall
reá nézve a
terheit ely
mely szívű
ezen vallá
egyháza
azon szép
ezen a ter
A vigaszt
a jelenre
ezen kivál
megemléke
megnyugta
fele magas
tud pótolni
igazán szé
az ember
A m
kelt szívű
érzete a
megismeré
tott s biz
intézkedé
ismeretét
sincsenek
megismerh
arra a mu
ész segítsé
Igy igazolt
profétának
a mely tud
19-ik száza
tekintünk,
is így lesz
mértékűl
hiszem, ho
csak sokas
hódító had
a esatát M
öbölben. S
mely hossz
inkább kif
a szellemi
hatalomnak
19-ik száza
nak visszat
valósága s
mától tetes
eső dönt t
igenis állat
nép, a mel
Ez az
a nepeknek
nekre is a
egyén, a r
annak irá
szerepelni
és lesz szű
fontosságát
létezésének
állítására é
a tanítási
befolyástól
piótt a pr
buzgó áldo
főbb iskolá
biknek ez
Felső-Magy
alapította a
fejlıdésnek
veltség ter
zék az egy
sadalmi be
fogva a pr
kincsét, s
méltó büsz
drága kinc
szent kötel
jövendő sz
iskolánkna
erre nézve
szentesített
megeléged
régig igazs
erő és hat
zásu szó,
és szabad
tényleg m
kell szerez
tekintetbe
kell tartan
jövendőre
ugy a pro
— „segíts
mint a pr
erejére vo

felvilágosodásnak jelen századában is szükségünk volna; — hogy a vallásban nemcsak viszonylagos, történeti értékű, — hanem abszolút becsű, maradvány hatalom jelenék, — ezt nem akarjuk elismerni! Hogy egészen drasztikus hasonlattal éljek olyanformán gondolkodunk a vallásról, hogy — „a már megtette kötelességét, a már mehet!“

Ha így ítéljük meg korunknak vallási közönységeit, úgy az ez által előidézt szomorító érzéssel szemben alkalmas a mai ünnepély arra, hogy a vigasztalás felemelő érzetét keltse fel bennünk. Enn úgy tudom — s maguk a tények önkénytelen ezen magyarázatra vezetnek — hogy Ujházy József kiválóan mély vallásos kedélyű ember volt. A vallásos megnyugvásnak hatalma volt az, mely reá nézve az ő hosszú betegségének szenvedéseit és terheit elviselhetővé tette. A vallásos lelkesedés, mely szívében élt s az a meleg érdeklődés, mellyel ezen vallásos lelkesedésből folyólag vallásának és egyházának ügyei iránt viseltetett, nyert kifejezést azon szép és nemes tetteiben, melyekben éppen ezen a téren maradandó emlékeket emelt magának! A vigasztalás felemelő érzetét kelti tehát bennünk a jelenre nézve a mai ünnepély anyyiban, mert ezen kiválóan mély vallásos kedélyű férfiról való megemlékezés meggyőz bennünket a vallásnak megnyugtató, boldogító hatalmáról melyet semmiféle magas műveltség sem tesz feleslegessé s nem tud pótolni s a mely ha teljes erejében meg van, igazán szép és nemes tettekkel tudja gazdagítani az embernek életét.

A második érzés, melyet a mai ünnepély kelt szívében: a bizalom és remény érzete a jövőre nézve. A jövőnek megismerése az emberi véges elmének nem adható s bizonyára csak a gondviselésnek böles intézkedését dicsérhetjük abban, hogy jövőnknek ismeretét előttünk elrejtette. Teljesen azonban még sincsenek előttünk elrejtve a jövő dolgok sem, megismerhetjük a jövőt anyyiban, a mennyiben arra a mult és jelen tapasztalásai alapján a józan ész segítségével helyes következtetést tudunk vonni. Így igazolta a mult és igazolja a jelen a régi profétának ama mondását, hogy — „elvész a nép, a mely tudomány nélkül van!“ — s ha ma, a 19-ik század műveltségének magaslatáról a jövőbe tekintünk, bizonyosak lehetünk, hogy ez a jövőben is így lesz. Volt idő, a midőn a népek hatalmának mértékét a külső nyers erő véteztet, de én azt hiszem, hogy az oly fejedelemek, a kik népeiknek csak sokaságát, külső nyers erejét vették számba hódító hadjárataiknál, azok örök időkre elvesztették a csatát Marathon mezején s a salamisí tengeröbölben. S azóta több mint 23 század telt el, a mely hosszú idő alatt az emberi szellem sokkal inkább kifejllesztette a maga belső intenzív erejét, a szellemi műveltség sokkal fensőbb és usgyobb hatalomnak bizonyította be magát, hogy sem a 19-ik század után még tartanunk lehetne oly korak visszatérésétől a midőn a népeknek életrevalósága s létezési jogosultsága a szuronyok számától tétessék függővé. Nem, nem a külső nyers eső dönt többé a népeknek élete fölött, hanem igenis állani fog azaz elv, hogy — „elvész az a nép, a mely tudomány nélkül van!“

Ez az elv azután nemcsak a népekre, hanem a népeknek kebelében létező testületekre és egyénekre is áll és állani fog a jövőben is! A mely egyén, a mely testület a nemzeti közéletben s annak irányzásában számbavehető tényezőként szerepelni akar, annak szellemi műveltségre van és lesz szüksége. Nagyon jól felfogta ezen elvnek fontosságát egyebek közt a prot. egyház, a midőn létezésének kezdete óta kiváló gondját iskolák felállítására és fenntartására fordította s iskoláiban a tanítási szabadságot minden idegen, korlátozó befolyástól lehetőleg megóvni igyekezett. Így alapított a prot. egyház különösen egyes tagjainak buzgó áldozathozatala utján hazánkban is számos főbb iskolákat, melyek között egyike a legrégebbieknek ezen mi eperjesi Collegiumunk, mint Felső-Magyarország prot. rendének főiskolája, — alapította azokat, hogy azok a szabad tudományos fejlődésnek gyújtópontjai s a felvilágosodás és műveltség terjesztői legyenek, és biztos alapját képezzék az egyház felvirágzásának, hatalmának és társadalmi befolyásának. Ezen iskolák képezték eleitől fogva a prot. egyháznak szemefényét, legdrágább kincsét, s azt hiszem bátran elmondhatjuk, hogy méltó büszkeségét is. Ugyanazért nekünk, kik e drága kincseket őseinktől örökségképen átvettük, szent kötelességünk, hogy azokat megőrizzük s a jövőnk számára is biztosítani törekedjünk. A mi iskoláinknak berendezését és kormányzását illeti, erre nézve meg vannak a hazai törvényekben szentesített jogaink és szabadságaink, de ezzel megelégednünk nem lehet és nem szabad, mert régi igazság az, hogy a jog és szabadság realis erő és hatalom nélkül nem egyéb mint szép hangzású szó, irott malaszt! — Hogy ezen jogoknak és szabadságoknak birtokában és gyakorlatában tényleg megmaradhassunk, birnunk kell és meg kell szerezünk e gyakorlatásra a realis erőt. S e tekintetben ismét megtanulhattuk a multból s meg kell tartanunk tanúságot úgy a jelenre, mint a jövőre nézve azt az igazságot, mely ha valahol, úgy a prot. egyház életében valósult meg, hogy — „segíts magadon és megsegít az Isten!“ A miut a prot. egyház, különösen hazánkban, saját erejére volt utalva a multban, úgy saját erejére lesz

utalva a jövőben is, s ő épen a mi iskoláink fenntartását illeti, a jövőben még sokkal inkább, a mennyiben ma már az államok is megtanulták, hogy mily fontos tényezők a nemzetek életében az iskolák s így ma már az államok is megvanak a maga saját iskolái. — Ha e mellett meg-gondoljuk még, hogy az iskoláink fenntartása a fejlettebb tudományos és a megváltozott társadalmi igényeknek megfelelőleg napról napra terhesebb és költségesebb lesz, úgy beláthatjuk, hogy a prot. egyháznak iskolái fenntartása végett minden erejét össze kell szednie és hogy tagjainak áldozatkész-ségére még sokkal inkább szüksége van ma már a jelenben s lesz a jövőben mint volt a multban!

Azt hiszem, hogy ha a tisztelt közönség elmékedesemet eddig a pontig figyelemmel kísérte, s erről a pontról a jövőbe tekint, úgy megérti most már azt, mily értelemben tartom én a mai ünnepélyt alkalmasnak arra, hogy az a jövőre nézve a bizalom és remény érzetét keltse fel bennünk. A bizalom és remény érzetét kelti fel bennünk a mai ünnepély anyyiban, mert Ujházy József, mint iskolaügyünk nemeskeblű pártfogója való emlékezés meggyőz bennünket arról, hogy az a régi prot. buzgóság, mely igen sokszor esudákat művelt, még nem aludt ki, még el kö-zöttünk; — vannak még mindig oly jeléseink, a kik az idők jeleit megértve a dicső ősök nyomdo-kaiba lépnek s a vallásos buzgóság által indíttatva meg tudják hozni az áldozatot ott a hol arra leg-nagyobb szükség van. — Ezen tapasztalás és meg-győződés alapján felebred és él bennünk a remény, hogy iskoláink a jelenben már beállott s a jövő-ben még nagyobb mértékben bekövetkező átalaku-lási korban is sikeresen és dicsőséggel meg fogják állani a versenyt. — Óhajtsom, mellyel beszé-demet bezárom, az, hogy ezen reményünkben ne esalatozzunk; — óhajtsom: hogy adjon a jó Isten egyházunknak számos oly vallásos buzgó-ságu férfiakat, — iskoláinknak, különösen ezen collegiumunknak számos oly nagylelkű pártfogókat mint aminő Ujházy József volt!“

Ezen, nagy tetszéssel fogadott beszéd után Chotracs Pál III. é. hittanhallgató következő ér-zelmes költeményét szavalta el:

Ujházy emlékezete.

Szept. 27.

Faj, faj a szívnek, ha a kert virágot
Melyre a méhe gyűjtögetni szállott
Az ősz derétől tikkadás lépé meg;
Sziu s illat nélkül teng tovább az élet.
Faj, látva azt, hogy a földnek lakója
Hajlékot épít, mely őt véstől óvja,
Melyben boldogság lesz a vések töre
S hajléka oh! vihártól romba dőle.

Mily fájdalom, ha a boldog hajléknak
Boldogságában részt kíván a bánat,
Melynek családja szépen egybehangzott
Örömben és búban hiven osztozott.
Ha véstes felhő jó a láthatárra
S eltűnik a jótékony nap sugára:
Együtt reszket a lomb s a fának ága . . .
De majd együtt élednek új virányra! . . .

Nem messze innen, bérezvidék körében
Áll az Ujházi-lak a völgy öleiben;
Miként a vándor az ösvény nyomára:
Tekintett a nép e család házára.
Mint a nap sugára pompában ragyog
S tőle veszik fényüket a csillagok
Igy az Ujházi-ház a többi öre,
Ügyefogyott s szegények jöltevéje.
Bennt azonban éltek ők boldogságban
Férj boldog volt ott, nő s fiú e házbán;
És boldogságuknak nem volt határa! . . .
De . . . a halál angyala közbe szálla . . .
Ketten gyszalnak ők . . . elhúnyt a magzat.
Kinek nemyes keble míg sirba porlad,
Emléke áll! . . . fennem dicsérve népe
Istennel szent s boldog viszonyba lépe!

Igen — templom áll emlékére annak,
Kit mint reményteljest sokan siratnak.
Dicső emlék! az Úr fájdalmat küldé
S ők templomot építnek szent nevére!
S dicsérek szent nevét az ég Urának
Imájokba, míg hév könyvek folynak!
Imájokhoz szaksz fohásza gyüle
Téged hirdetnek — Isten! — összegyűlve.

Gaszoltatok . . . s fű nőtte bé a hantot . . .
De óh — az Úr ismét fájdalmat osztott —
Ujházy József megtért jó fiához.
Gyászoló özvegy! most már magadba gyászolsz
Csak Téged ér a fájdalom keresztje . . .
Nem! Nem! Miért vagyunk mi összegyűlve . . .
Egyháznak s iskoláinknak jöltevéje
Volt ő, — s hön áldja késő nemzedéke.

A ki elhúnyt már, hiven az Úrnak éle
Halálán is szent ügynek lett vezére,
Az él, s nem halt meg, tudja szív s az elme
Azzal vagyon az Istennek kegyelme.
Azt nem a sir gyászos enyészte sujtja
Magához vette őt az Úrnak jobbja
Diszül a dicsőek szebb houának
S például a halandók itthonának!

Ne sirj jó özvegy — mert ha könyved árad,
Közel multból is jut s vegyül be bánat . . .
Im lásd, mi lelkesülünk őt követni

És szellemét közöttünk üdvözölni!
Mert míg emléke fenn ragyog időn túl
A szellem él! midőn vész és vihar dúl
Isten veled dicső! eltölt a remény:
Boldog vagy s e hit nem pusztá költemény!

Következett még Sagudy János I. é. hittan-hallgató sikerült beszede s Ném. Eduard joghall-gató csinos költeménye.

Az ünnepélyt a d. llár által előadott „Esti ima“ az „Éji szállás Granadában“ című dalmü-véből rekesztette be.

Lélekemelő ünnepély volt, mely minden jelenlétűre kedvező hatást tett, mert bizonyítékát adta annak, hogy a Collegium meg tud emlékezni jöltevéiről, kik ez ősi intézet felvirágása körül érdemeket szereztek. S e szempontból a tapinta-tos rendezőség a nagyközönség elismerésére is méltan igényt tarthat.

Beküldetett.

N y i l a t k o z a t!

Eperjesről, fájó szívvel történt végleges el-távozásom alkalmából, fogadják mind azon bará-taim és ismerőseim, kiktől az idő rövidsége folytán bucsut nem vehettem, ez utolj utolsó „Isten hozzád“-omat.

E p e r j e s, 1882. szeptember 27-én.

Haupt Géza.

N y i l t k é r e l e m.

A „Sárosmegyei Közlöny“ mult számában megjelent és többek által aaptalannal nekem tulaj-donított szimbirát t. szerzőjének lovgasságától elvárom, hogy magát a nevezett lap legközelebbi számában megnevezni sziveskedik.

E p e r j e s, 1882. szept. 28-án.

Balpataky József.

Külömfélék.

A legközelebbi számmal kezdődik új negyedév. Felkérjük eddigi t. cz. előfize-tőinket, ha előfizetésök ideje lejárt, mielőbb újítsák meg; de tiszteletteljesen fordulunk egyszersmind lapunk jelenlegi t. olvasóihoz, kik előfizetési díjaikkal még hátralékban, felkérve azokat, hogy ezen hátralékot a kiadóhivatalnál, az eperjesi népbank hiva-talos helyiségeiben, mielőbb fizessék le. Október közepétől kezdve e hátralékokat postai utánvétel utján fogjuk beszedetni.

Eperjesen, 1882. szeptemberhó 28-án.

A z „E p e r j e s i L a p o k“ kiadóhivatala.

Az eperjesi kir. kath. főgymnasium a f. é. okt. 4-én, mint O csász. és apost. királyi Felsőge leg-magasabb névünnepeinek évfordulóján a reggeli 9 órákor kezdődő háláadó istentisztelet után a Fe-renezi atyák zárdájában levő tornateremben iskolai ünnepélyt rendez, melyre a t. cz. szülöket és a nevelés-oktatás barátait tisztelettel meghívja a z i g a z g a t ó s á g.

Hymen. ifj. Nádaskay Sándor úr e napokban vezette oltárhoz menyasszonyát, a kedves Strasser Karolin kisasszonyt. Szerencsét kívánunk a szép frigyhez.

Sághy és Dobó színtársulata f. é. október ele-jén kezdi meg előadásai sorát. Első előadásra a „Czifra nyomoruság“ van kitűzve.

Haupt Géza ur kir. adófelügyelői helyettes, ki innen Szolnokra helyeztetett át, f. hó 28-án távozott körünkből. Haupt Géza urat, ki itt minden körben kedvelt és szivesen látott egyéniség volt, mindnyájunk rokonszenve kíséri új állomására s távozását őszintén sajnáljuk. Az indóháznál számos barátja búcsúzott el a távozótól.

A helybeli kir. illetékkiszabási hivatal főnö-kévé Wimmer József p. ü. titkár neveztetett ki.

A vasárnapi műkedvelői színelőadás jövedelme. Összes bevétel volt: . . . 226 frt 80 kr. levonva ebből az . . . 58 frt 74 krynki kiállítás költséget, marad . 168 frt 06 kr. tiszta bevétel.

Ezen összegnek fele 84 frt 03 kr. a színház alapját, másik fele azaz 84 frt 03 kr. a kised-nevelő-egyesület pénztárát illeti.

Felű fizettek: Mattyasovszky Tamás ó mlta 6 frt. Szentandrassy Lajos úr 10 frt. Pechy Zsig-mond úr 4 frt. Berzeviczy Tivadar ó nga 2 frt. Fuhrmann Andor úr 3 frt. Bánó József úr 1 frt. Gróf Wengerszky Győző úr 1 frt. R. jágh Jenő úr 50 krt. — Felűfizetések összege: 27 frt 50 kr.

Köszönetnyilvánítás. Azon nagylelkű pártfo-gásért, melyben az általunk f. hó 24-én rendezet színelőadást részesíteni kegyeskedett, ked-ves kötelességünknek tartjuk a nagyérdemű közö-nségnek, a felűfizető uraknak, úgy nemkülönben az előadásban közreműködött tagoknak, egyenként és összesen forró köszönetünket kinyilvánítani.

Eperjes, 1882. szeptember 26-án.

Fadgyas Etelka és Pirokska.

Színház. Folyó hó 24-én az eperjesi kised-nevelő-egyesület által tartott „Gyermekkert“ javára rendezett jótékonyozólú műkedvelői színelő-

adás alkalmával színre került Kisfaludy Lárolynak „Csalódások“ című 4 felvonásos vígjátéka. Maga a darab, — melynek számos változásai igen farszótól hatnak a közönségre, — eszűn Kisfaludy K., mint drámaíróvalunk egyik legfáradhatlanabb úttörője iránti kegyeletből adatott elő, s dieséretre legyen mondva a közreműködőknek, teljes kielégítéssel. Igen szép számú közönség, városunk színe-java élvezte végig az estét, melyre nézve a legszebb kritika ez őt szó: a „Csalódások“ nem voltak esalódások! — A hölgyek úgy, mint az urak kifogástalanul játszták szerepüket, s határozottan állíthatjuk, hogy a darab sikeréhez mindnyáj a n hozzájárultak. Ezért legjobb lesz, miután „első“ voltak mindnyájan, — ha a részletezést a színlapon kiűntetett sorrendben ejtjük meg. Levay J. úr, gróf Elemirje jól sikerült, gyönyörű esengő hang, deli alak valóságos mágúst formáltak belőle, csak egy kissé szabadabb mozgást ajánlunk. Komlóssy (Kyss) Géza úr, mint mindenkor úgy ez este is megmutatta báró Kényesy szerepében, hogy teljesen otthon van a színpadon; az „r“-nek ropogtatása igen jól vette ki magát Köröndy Lina (Krajzell Aranka úrhölgy) a szó szoros értelmében „fiatal özvegy“ volt, kitűnően játszotta szerepét, s a mi különösen dieséretére válik, az a „plasztika“. Oly gyönyörű művészi mozdulatok, mint a milyeneket az este lattunk K. A. úrhölgytől, akár a legelső rangú színpadra is beillenek. Lasztóky László úr, mint „planumos inspector“ páratlan volt; az öröké pénzés hazaságon spekuláló személyt oly jól adta, hogy alakítása semmi kívánni valót sem hagy. Horváth Odón úr, Elek szerepében, nyalka hadnagy volt s dieséretre egyáltalában nem szorú, annyival is inkább, minthogy gyakrabban volt már alkalmunk tapasztalni, hogy mint lyrat szerelmes ritikája a párját. Lidi (Bayer Margit úrhölgy) esalómai való kis szende volt; — az a naiv, h mező-hamozó szerelmes szerep alig adhatott volna jobb kezébe. Lucea kisasszony (Kollár Berta úrhölgy) játékához kritika nem fér. Annak az egynehány (?) évvel fiatalabbnak látszani akaró vén (azaz hogy igenis bájos s fiatal!) kisasszonynak az alakítása esakugyan meglepte (de igen kellemesen!) a közönséget. Igen helyesen volt alkalmazva a mindent tudni akaró természeti tulajdonsághoz — a gyors menetű beszéd; szóval Kollár Berta úrhölgy játékához, — annyival is inkább, hogy sziveskedett egy agg-kisasszony szerepét elvállalni. — esakugyan hízegés nélkül gratulálhatunk. Mokány (Balpataky József úr) kifogástalanul adta szerepét; — különösen jó volt a jelenet, midőn a társalkodónó helyett az úrnőnek vállotta be „szíve gerjedelmét“. A közönséget folytonos derűtségben tartotta, — szóval mint jellem komikusban, színpadunk igen jó műkedvelőt bír benne. Bartsch Gizella úrhölgy, Vilma társalkodónó szerepében, sikerülten alakított; különösen jól adta a Mokány úrnak feltételek gyanánt kitűzött s férjeknek nem való tulajdonságok elmondását. Egy kis praxis s Bartsch G. úrhölgy színpadunknak egyik kedvelt bájos alakja lesz. Tamás, uradalmi kertész (Péchy Pál úr) a maga nemében páratlan volt. Daczára annak, hogy Péchy Pál úr a szerepet későn vette át, — oly alakot formált abból a kis szerepből, hogy valóban esodálkoztunk. Igen helyesen s alkalomszerűen extemporizált s utolsó jelenete, midőn sirva búcsúzott az uraságtól, annyira megneveltette a közönséget, hogy kevés híján majduem mi is sirtunk. Szóval az előadás a legsikerültebbek közé tartozik, a közreműködők teljesen megféleltek teladatumnak s a közönség egy élvezetes estét köszön nekik. r.+ó.

Eperjes, den 30. September.

Uebermorgen versammeln sich in unserer Stadt eine, wir hoffen, große Anzahl patriotisch gesinnter Männer, die die Mittel, wie der größeren Verbreitung ungarischer Gesinnung und Sprache in unsere Comitats entgegenzukommen sei, in eingehende Berathung ziehen werden. Es giebt vielleicht materielle und wirtschaftliche Interessen, die näher liegen, weil sie sich im

alltäglichen Leben direct fühlbar machen; aber es giebt entschieden kein Interesse welches sich an Tragweite und Bedeutung mit dem soeben charakterisirten messen kann. Wir sollen nicht nur essen und trinken, wir sollen nicht nur Steuern zahlen und Soldatendienste thun, wir sollen, und das vornehmlich, Ungarn sein, die edlen Traditionen und Gesinnungen unserer Nation mit Sorgfalt pflegen, sie unsern Kindern einimpfen, sie unter unsern Mitbürgern verbreiten. Wir genießen als Männer von Gesinnung Ruf in der ganzen Welt, und selbst ein Alexander Humboldt vergißt nicht bei der trockenen ethnographischen Aufzählung der Menschensstämme, die Ungarn als „die edle Nation der Magyaren“ zu bezeichnen. Und dieses hohe Prädicat sollen wir auf unsere Nachkommen intact überbringen.

In diesem unsern heiligsten Streben aber steht als unsere nächste Aufgabe, die Pflege jenes ebenso klangvollen wie sinnreichen Idioms, in dem wir die Leiden und Gefühle unserer ganzen Vergangenheit, die Ideen und Gedanken, unserer größten Geister niedergelegt finden. Es ist von eminenter Wichtigkeit, daß man bei uns überall das ungarische Idiom mit aufmerksamer Liebe pflege, daß man es in allen Kreisen unseres Vaterlandes kenne und verstehe. Im Worte liegt eine Macht, die still und unbemerktbar die Herzen disponirt, das Wort ist der wirksamste Apostel der Ideen und diesbezüglich bleibt namentlich bei uns noch viel zu thun. Es wäre Thatfachen leugnen, wenn man die unstreitig nicht unbeträchtliche Magyarisirung der hiesigen Städtebevölkerung verkennen wollte. Aber was man flaches Land nennt, das steht noch weit zurück. Und doch ist es eben dieser Theil der Bevölkerung, den für das Magyarenthum zu gewinnen die lohnendste Aufgabe wäre. Sollen wir ein einzig Volk von gleichgesinnt Strebenden werden, so muß die Gesinnung von unten an beginnen. Freilich stellt sich dieser Theil der Aufgabe auch als der ganz unversöhnlichste schwierigste heraus. Der Verein wird die Hauptkraft seiner Maßnahmen auf die Mittel richten müssen, wie der hiesige Bauer, in Sprache und Gesinnung zu magyarisiren sei. Man wird die Colonisirungsfrage, die Schulfrage und alle ähnliche, in die Verhältnisse des wirklichen Lebens eingreifenden Fragen der detaillirtesten Untersuchung unterziehen müssen und ohne den Verhandlungen, die wir dann feinerzeit ausführlich berichten werden, irgendwie vorzugreifen, können wir die Bemerkung nicht unterdrücken, daß das gesteckte Ziel durch bloße Gründung von Vereinen und Fialtalvereinen, durch Versammlungen und ähnliche bürokratische Maßregeln nie erreicht werden wird. Es magyarisirt sich und seine Sprache, wer daran ein Interesse seines Lebens fühlt — sei dies ein ideelles, sei es ein materielles Interesse. Und dieses Interesse zu wecken, zu schaffen, zu fördern, das ist die Hauptaufgabe. Mit Staatszwang wird gar nichts erreicht. Denn wir wollen, daß die Magyarisirung das Herz ergreife — und nicht bloß die Oberfläche streife.

Tagesneuigkeiten.

Einer, der ins Wasser spaziert. Der Kachler-Gehilfe M. W. suchte dieser Tage in Sebes-Kelmeles die Wahrheit im Weine. Hierbei begeisterte er sich

dergestalt, daß er, auf der Heimkehr die Szekes-Brücke verfehlte und ins Wasser fiel. Ein in der Nähe befindlicher Heudik bemerkte dies jedoch noch bei Zeiten und zog den Begeisterten — der inzwischen ziemlich nüchtern wurde — heraus. Die Schuhe aber, welche im Schlamm stecken blieben, konnten nicht mehr gerettet werden.

Unser Hausregiment wird am 5. Oktober 1. J. zwischen drei und vier Uhr Nachmittags mittelst Eisenbahn hier eintreffen. Am Bahnhofe werden die heimkehrenden Krieger durch eine städtische Deputation begrüßt. Die Hauseigentümer und Einwohner unserer Stadt werden ersucht, die Häuser der Hauptgasse festlich zu dekoriren. Einrückten werden: 2 Stabs-, 18 Oberoffiziere und 638 Mann. Ein Bataillon, welches in Leben garnisoniren wird, langt auf der Durchreise bereits um 2 Uhr an und begiebt sich direct nach dem Bestimmungsorte.

Ein Schuß. Im Sósujfalver Forste jagte dieser Tage Herr W. — Plötzlich bemerkte er, daß sein Hund in einem Gebüsch herumstobert. Er wittert ein Wild, dachte der Jäger und legt an. Der Schuß fällt, da springt plötzlich ein Mann auf mit verblühtem Gesichte den Hut zum Grufe herabziehend. Er hatte hinter dem Busche sein Nachmittagschlafschloß verrichtet. Zum Glück traf ihn die Kugel des Jägers nicht.

Johann Hoff'sche Malzpräparate. Wien Graben, Bräunerstraße Nr. 8. Von 400 amtlichen Heilberichten und Anerkennung bringen wir folgende: Amtlicher Heilbericht des Lazarushospitals Berlin: Ihr ausgezeichnetes Malzbier wurde hier mit größtem Heilerfolge angewandt, die Kranken haben es mit großem Vergnügen getrunken. Adelheid von Bismarck. Amtlicher Heilbericht des Militärshul-Hospitals Kasel: Die Aerzte wie die Verwundeten Patienten bringen ihre dankbarste Anerkennung dem Herrn Johann Hoff wegen seines nicht hoch genug zu schätzenden heilsamen Malzextraktes dar. Mit höchster Befriedigung beile ich mich, Ihnen dies mitzutheilen. Valeska Gräfin v. Kalkreuth.

Vasuti menetrend.

Eperjes—Kassa és vizont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 p. regg. — 12 óra délben, — 5 óra 19 p. délután és 9 óra 10 p. este.
Megérkezés Kassára: 7 óra 58 p. regg. — 1 óra 24 p. délután, — 7 óra 24 p. este, — és 10 óra 51 p. este.
Elindulás Kassáról: 6 óra 37 perc reggel, — 12 óra 11 perc délben, — 6 óra este.
Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 perc reggel, — 1 óra 53 p. délután, — 7 óra 41 p. este.

Eperjes—Oderberg és vizont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 perc reggel (személy-nat, Rutkától gyorsvonat).
Megérkezés Iglóra: 9 óra 10 p. regg. — Poprádra 10 óra 9 p. reggel, Rutkára 2 óra délben, Oderbergre 5 óra 28 p. este.
Elindulás Eperjesről: 5 óra 29 perc este.
Megérkezés Iglóra: 9 óra 36 p. este, Poprádra 10 óra 57 p. este, Rutkára 4 óra 31 p. reggel, Oderbergre 9 óra 20 p. reggel.
Elindulás Oderbergől: 11 óra 7 perc délelőt (gyorsvonat Rutkái, azontúl másodrendű vonat).
Megérkezés Rutkára: 2 óra 19 p. délután, Poprádra 6 óra 39 p. délután, Iglóra 8 óra 1 p. este, Eperjesre 11 óra 10 p. este.
Elindulás Oderbergől: 5 óra 48 p. délután.
Megérkezés Rutkára: 9 óra 48 p. este, Poprádra 3 óra 14 perc reggel, Iglóra 4 óra 20 perc reggel, Eperjesre 8 óra 17 perc reggel.

Felelős szerkesztő: Kyss Géza.

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: Haisch Lajos.

Bizalomraméltó személyek

bármely állásbeliek, tőke és kockázat nélkül évenként 1000—5000 frtra rugó tisztességes mellékjövdelemre tehetnek szert egy régi bankháznál.

Ajánlatok a „Fortuna“ kiadó-hivatalához

Budapest, Gizelatór 3. 1

H i v a t a l o s r o v a t.

3153. 1882. tkszám.

H I R D E T M É N Y.

Rosenberg Joachim végrehajthatónak Zempliner szül. Neuwalder Mária és Zempliner Kálmán végrehajthatottak elleni árverési ügyében 3054 frt 12 kr. és jár. iránt.

1. Elárvereztetik terebői 2, 3 és 10-ik számú telekjönnybeni ingatlanok 1832 frt, 881 frt és 1120 frtnyi becsértékben.

2. Kikiáltási árak a fentebbi becsértékek.

3. Az árverés a helyszíneni község házában 1882. évi december hó 15-ikének délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 300 frt 30 krt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet 1 hó, a 2-ik 3 hó és a 3-ik 6 hónap-pal leütés napjától számítva 6% kamatokkal, az eperjesi kir. adóhivatal mint letéti pénztárba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítván.

6. A feltételek alólított hatóságnál betekintheők. Kir. törvényszék mint telekjönnyvi hatóság Eperjesen 1882. évi augusztus hó 31-én.

D e s e w f f y s. k. T a h y s. k.
jegyző. h. elnök.

2830. 1882. t.ksz.

H I R D E T M É N Y.

Mandies Ede eperjesi lakos végrehajthatónak özvegy Deszatyik szül. Ringer Erzsébet végrehajthatott elleni árverési ügyében 79 frt 24 kr. és jár. iránt.

1. Elárvereztetik Soósujfalu 100-ik számú telekjegyzőkönyvbeni özvegy Deszatyik szül. Ringer Erzsébet nevén álló ingatlan.

2. Kikiáltási ár 406 frt.

3. Az árverés a kebelbéli telekjönnyvi hatóság hivatalos helyiségében 1882. évi október hó 17-iknek délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 46 frtot készpénzben vagy óradékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben, és pedig 1-ső részlet 30, 2 ik 60 nappal leütés napjától számítva 6% kamatokkal, az eperjesi kir. adóhivatal mint letéti pénztárba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítván.

6. A feltételek alólított hatóságnál betekintheők. Kir. törvényszék mint telekjönnyvi hatóság. Eperjesen, 1882. évi július hó 29-én.

I r i n y i s. k. K ö s z e g h y s. k.
jegyző. h. elnök.

Ich beehle kum die höflichkeit für die Herbstlager bedeutenden Artikel det nun bei mi Qualität: Möbel Vorhänge; die Stoffe, wie: Caden Seidenwaren, Rumburger, H und Garnleiw 4/4—10/4 Breite, chende; ferner zeuge, insbesondere nituren, Damen letten.

Mein Möb Möbelbranche reichhaltiges S

XXXXXX

FISSING

Buda az 1882/3 tané I. Az hadapród-isko II. A regbe való kö Kimeri Értésit

4-1 2

XXXXXX

Nächst Gott verdanke ich nur Ihrem Hof. Hoff'schen Malzextract-Gesundheitsbier, der Hoff'schen Schokolade und dem concentrirten Malzextract meine Lebensrettung. Selbstgeschriebene Worte meiner Gattin. Dankschreiben.

Nem hivatalos hirdetések.

Ich beehre mich hiemit einem P. T. Publikum die höfliche Anzeige zu machen, dass ich für die Herbst- und Wintersaison mein Waarenlager bedeutend vergrößert und mit den entsprechenden Artikeln bestens assortirt habe. Man findet nun bei mir in reichster Auswahl u. vorzüglichster Qualität: Möbelstoffe und Teppiche, Bettvorleger, Vorhänge; die neuesten und modernsten Kleiderstoffe, wie: Cachemire, Cheviotte, Ternos, Flanelle Seidenwaaren, Samtte, Aufputzstoffe aller Art; Rumburger-, Holländer-, Freiwaldauer-, Creass- und Garnleinwände, Damastgradl, Chiffon von $\frac{1}{4}$ — $\frac{10}{4}$ Breite, Piquet-Schnürl- und Waschbarende; ferner Tuch- und Schafwollwaare, Tischzeuge, insbesondere Zipser Erzeugnisse, Kaffeegarnituren, Damencorfection mit fertigen Dameutolletten.

Mein Möbelbazar enthält ausser allen in die Möbelbranche einschlagenden Artikeln auch ein reichhaltiges Sortiment der allerneuesten, feinsten

und geschmackvollsten Einrichtungen für Salon-Speise-, Schlafzimmer, Arbeitskabinette, Seiden-, Bourette, Sammt- und Crepp-Garnituren; Nähmaschinen verschiedenster Construction von Weeler, Wilson, Singer, Howe in Abzahlungen von nur ein n Gulden per Woche. Alle hier angeführten Artikel werden bei coulaunter, reeller Bedienung zu staunend billigen Preisen abgegeben.

Die Herrenwelt erlaube ich mir noch besonders darauf aufmerksam zu machen, dass ich auch einen vorzüglichen Schneider acquirirt habe und daher in der Lage bin fertige Herrenanzüge nach neuester Façon und in elegantester Ausstattung von fl. 15 aufwärts zu liefern.

Muster auf verlangen franco.

Um zahlreichen Zuspruch ergebenst bittend, zeichnet

hochachtungsvoll
Franz Böhm.

2-3

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Carl Kirchmayer verpachtet seine im Hotter der Stadt **Eperies** u. z. in den besten Rieden gelegene, aus 168 Kübel Garten-Wiesengrund u. Ackerfeldern bestehende Wirthschaft mit sämtlichen, im vorzüglichen Zustande befindlichen Wohn- u. Wirthschaftsgebäuden.

Die Pachtbedingnisse sind auch im Geschäftslocale **D. Oszvald** in Eperies zu erfragen.

Kirchmayer Karoly, tulajdonát képező **Eperjes város** területén, még pedig a legjobb dűlőkben fekvő, 168 köbölnyi kert, rét és szántó-föld-területből álló városi gazdaság az ahoz tartozó s kitünő állapotban lévő lak- s gazdasági épületekkel együtt **haszonbérbe adandó.**

A haszonbérleti feltételek **Oszvald D.** kereskedésében is megtudhatók.

2-3

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

KÉPES CSALÁDI LAPOK

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felelős szerkesztő: **KOMÓCSY LAJOS.**

K

A „Képes Családi Lapok“ 1. évi október hó 1-én ötödik művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden számfolyamába lép, ami mindennél jobban bizonyítja, hogy nagy hoz egy ivnyi külön regény-melléklet könyvalakban. Havon-hézagot pótol a magyar családok körében. Miután kívánatra mindenkinék küldünk mutatványszámot s egészen tájékoztató előfizetési felhívást, e helyen csak röviden emlékezzünk meg a közkeveltségnek örvendő lapról. A „Képes Családi Lapok“ három ivnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, tényes, színes borítékban. — Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A főlapban vannak eredeti s a külföld legnagyobb íróiból fordított rövidebb regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humoreskék; eredeti s más költemények, a főváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom és

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletkép „A METELY-HINTÓK“ című eredeti regényt közöljük b. Horváth Miklós jeles írónk tollából. A regény valódi társadalmi korrajz.

A „Képes Családi Lapok“ a legolcsóbb, legterjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap. Megjelen minden vasárnap egészen ingyenes regénymelléklettel. — Külön (ingyen) „Divatlap“ s külön (ingyen) „Gazdasági s háztartási lap.“ — Gyönyörű jutalomképek s rendkívüli kedvezmények.

Megjelen **tizezer** példányban

Prielle Cornelia Felekiné-Munkácsy F. öra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szégyi J. s legutóbb Jászay M. assz. pompásan sikerült arcképei. E gyönyörű arcképesarcképeket folytatjuk, hogy a hazai közönség művésznőit, művészeit ismerje.

Minden negyedévben gyönyörű színes műmelléklet egészen ingyen. Ezek közül eddigelőt megjelentek:

„Növilág“ című divatlapszámtalan képpel, szabásrajzzal stb. s „Gazdasági s Háztartási Lap“ is jár ingyenes melléklet kép. A boríték telve a komoly s trefás talányok minden fajával. A közönségnek ingyen áll rendelkezésére „Kérdések“, „Feleletek“, „Ajánlatok“ részére a társalgó eszernök.

Minden negyedévben gyönyörű színes műmelléklet egészen ingyen. Ezek közül eddigelőt megjelentek:

Prielle Cornelia Felekiné-Munkácsy F. öra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szégyi J. s legutóbb Jászay M. assz. pompásan sikerült arcképei. E gyönyörű arcképesarcképeket folytatjuk, hogy a hazai közönség művésznőit, művészeit ismerje.

MUTATVÁNYSZÁMOT A KIADÓHIVATAL KIVÁNATRA BARKINEK KÜLD BÉRMENTVE. 1-3

Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: BUDAPEST papnövelde-utca 8. szám alatt.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MAGYARORSZAG IFJUSÁGÁNAK.

FISSINGER E. katonai iskolája tápintézzettel

Budapesten, V. kerület, nagy korona-utca 13.

az 1882/3 tanévre október 1-én kezdi meg tanfolyamait:

I. Az előkészítési tanfolyamokat a katonai képző intézetekbe és hadapród-iskolákba való felvételre.

II. A tényleges hadapród-tanfolyamot, a eszásári és királyi hadseregbe való közvetlen belépésre (már szolgálatban álló katonák részére is) és Kimerítő értesítések ingyen.

Értesítések és beiratások naponként 9—12 óráig.

Az igazgatóság.

1-2

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Geheime Krankheiten

heile ich auf Grund neuester wissenschaftlicher Forschung, selbst die verzweifeltsten Fälle, ohne Berufsstörung. Ebenso die böartigen Folgen geheimer Jugendsünden (Onanie), Nervenzerüttung und Impotenz. Grösste Discretion. Bitte um ausführlichen Krankenbericht.

Dr. Bella, 13

Mittglied gelehrt. Gesellschaften u. s. w.

Paris, 6 Place de la Nation 6.

BEACHTENSWERTHE

EPILEPSIE

Krampl- & Nervenleiden, Methode, finden sichere Hilfe durch meine Methode. Honorar erst nach sichtbaren Erfolgen. Briefliche Behandlung. Hunderte geheilt.

Prof. Ch. Albert, 10-12

Paris, 20 Avenue de Wagram.

Nächst Gott verdanke ich nur Ihrem **Joh. Hoff'schen Malzextract-Gesundheitsbier**, der **Malz-Chocolade** und dem **concentrirten Malzextract** meine **Lebensrettung** Selbstausgesprochene Worte mehrerer Genesenen.

Dankschreiben.

Von **lebensbedrohender Körperschwäche** gerettet durch **Johann Hoff'sches Malz-extract-Gesundheitsbier.** Da diese so ausgezeichnete Erfindung des **Malz-extract-Gesundheitsbiers** meine Mutter **möchte sagen, vom Tode gerettet hat**, so konnte ich mit voller Kraft vor der hierartigen Gemeinde auftreten und den Verdanken jenes Heilmittel aus eigener vollkommener Lebenserregung empfehlen. Einem Bauer, welcher über Leberleiden, Magenbeschwerden und theils Jungensleiden sich beklagte und mich frag, was er eigentlich machen sollte, rief ich, dieses vorzügliche Malzextractbier zu gebrauchen, und nun hat er mich, um dieses sofort zu schreiden, welches ich auch in seiner Stube sofort that. Ich bitte daher **Guer** **Waldgöboren**, 25 Klaffen Malzextractbier und 10 **Wentel** Malzbonbons so schnell als möglich einzuliefern. **St. Georgen (Ob-Muran).**

Joh. Hoff, Oberlehrer.

Neueste Danksagungen

über die wunderbare erzielte Wirkung

(28. Juni 1882.)

Guer Waldgöboren!

Mit Besorgnis kann ich Ihnen mittheilen, daß **Johann Hoff'sches Malzextract-Gesundheitsbier** u. **Spre** **Hoff'schen** **Wald-Malzbonbons** bei meiner Krankheit eine vortheilhafte gute Wirkung gemacht haben; ich kann lauter und reiner sprechen, der **Stufen** u. **die Brustschmerzen** haben nachgelassen u. ich hoffe, daß ich in **kurzer Zeit** Ihnen zur Ehre lauff ausruhen werde können: „Zwio poglaviti gospodin Ivan Hoff! Ich erlaube Sie, mir neuerdings 13 Klaffen Bier und 1 **Wentel** Malzbonbons zu überreichen. Ich danke mich mit aller Hochachtung

Michael Lacroix, Lehrer.

Ernovac (Croatien), 28. Juni 1882.

1-7

Sch bitte um Zufendung von 25 Klaffen **Bieres** **Joh. Hoff'schen** **Malz-extract-Gesundheitsbiers**; die **Waldchocolade** erhaltet dochfalls, weil ich mich nach **Verbrauch** der ersten 15 Klaffen betend **besser fühle.** Hochachtungsvoll

Rudmila Kinder,
Gutsbesitzerstättin.

An den **H. Hoff'schen** **Ernteranten** der weichen **Sourvine** **Europas**, **Herrn J. Hoff, I. I. Commissionärs**, **Wegler** des **gold. Verdienstkreuzes** mit der **krone**, **Wittler** hoher **preuss. und deutscher** **Orden**, **Wien**, **Fabrik-Grabenhof 2, Fabrik's-Niederlage: Graben, Bräunerstraße 8.**

Authentischer Selbstbericht.

Dr. Seppel, Oberkassabarzt.

Das **Johann Hoff'sche Malz-extract-Gesundheitsbier** ist ein vorzügliches nützlich-stärkendes Mittel für **Reconvalescenten** bei **schwachen** **kränklichen** **Wirkung**; **ebenso** bei **chronischen** **Magens-** und **Hämorrhoidal** **leiden** **ganz** **besonders** **zu** **empfehlen.**

Preis **des** **ersten** **Johann Hoff'schen Malz-extract-Gesundheitsbiers**: 13 Klaffen fl. 6.00, 28 Klaffen fl. 12.00, 58 Klaffen fl. 25.00. **Don 13 Klaffen ab franco Zufendung ins Haus.** **Samt** **Waldchocolade** fl. 14.00, 58 Klaffen fl. 29.00. — $\frac{1}{2}$ **Kilo** **Malz-Chocolade** I. fl. 2.40, II. fl. 1.60, III. fl. 1.10. (Bei größeren Quantitäten mit Rabatt.) — **Malzbonbons** ein **Wentel** 60 fr. (auch $\frac{1}{2}$ und $\frac{1}{4}$ **Wentel**). — **Unter 2 fl.** wird nichts versendet.

Sämtliche **Johann Hoff'schen Malzpräparate** **sind** **58mal** **von** **Kaisern**, **Königen** **u.** **ausgezeichnet**, **wie** **kein** **ähnliches** **Präparat.**

Hauptdepot **bei** **Joh. Brakowitsky** **Apotheker** **in** **Eperies**, **zu** **Seeben**: **bei** **Emrich** **Pictor** **Apoth.**, **ferner** **in** **allen** **größeren** **Apotheken** **des** **Landes.**

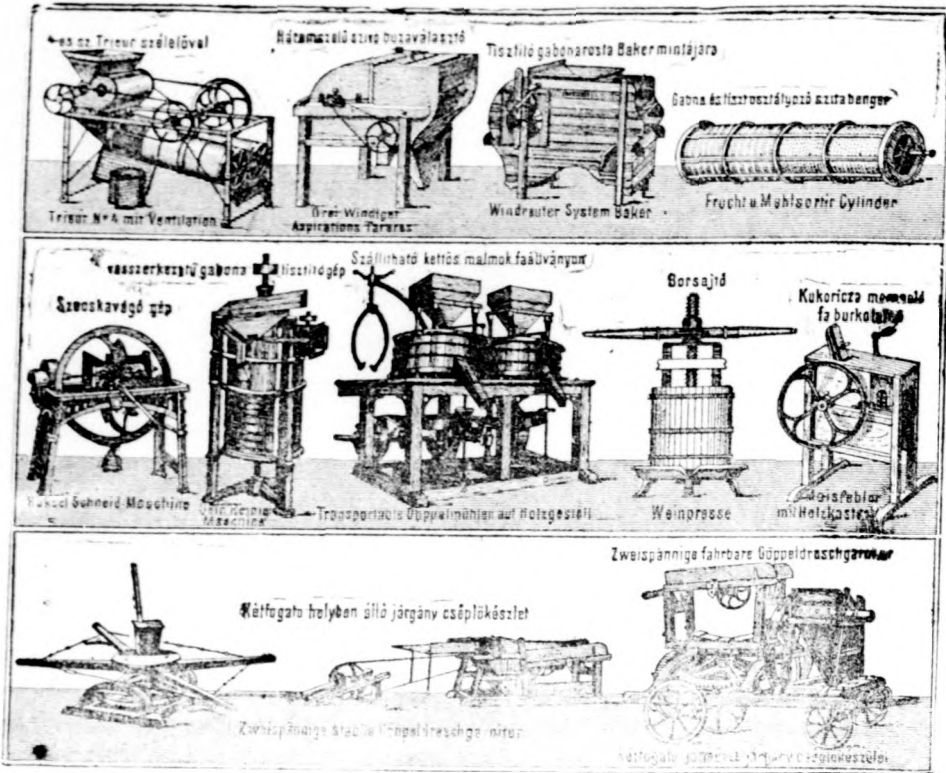
GUTJAHR és MÜLLER Budapest.

Első budapesti Trienr, rostalemez és gazdasági gépgyár,

(ezelőtt Brogle J. és Müller.)

ja Margithid közelében

ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint:

Trienrök gazdaság számára:

Járgány-eszleplőgépek,
Szelelőrosták,
Kukuricza morzsolók,
Sze eskavágók,
Borsajtók. 15—30

Különlegességek malmok számára:

Duplamalmok,
Malom trienrhengerek,
Gabona osztályozó hengerek,
Koptatógépek,
Daraválasztógépek,
Tarárok, Detacherök.

Malomkattrészek u. m.:

Transmissiók,
Szijkerekék,
Rostalemezek:
Cséplőgéprosták,
Liszthengersziák,
Koptató-lemezek,
Ráspoly-lemezek, stb.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Gyári raktár és képviselőség: Eperjesen: LUCHS HDE urnál.

Érez-koporsók

fő raktára:

Linkesch Károly kereskedésében,

(Eperjes, főutca (Szentandrassy-fele ház.)

Metall-Särge

Haupt-Niederlage

bei CARLLINKESCH Eperies

Hauptgasse.

Blajer József táncz- és illem-iskolája.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek szíves tudomására adni, miszerint táncz- és illem-iskolám a t. e. október 2-án 1882. főutca 203. sz. Kiss Róbert ügyvéd úr házában megnyitandom. — Tanítványaim kitűnő tanmód szerinti alapos oktatás, illő gondozás és figyelemben részesülnek egy-egyig; emellett mindenki számára sikerült tanítványaim becsülését és meglegedését mindenhá kiérdemelnem, s remélem, hogy mint egyéb városokban, úgy itt is rövid idő alatt leend szerencsém azt megszerezni.

Az általános tanítás 40 lecke órára (20 kétórás dupla leckeóra) terjed, ezen időszak alatt kezeskedem minden tanítványomnak, hogy a következő tánczokat tökéletesen megtanulni fogja: *Quadrille française, Quadrille à la cour, sb. kör, Menuette, Polonaise*, valamint *magyar nemzeti tánczot nagy mazur, minden szokásos körtánczot (keringt) valamennyi változatban, különösen a hat lépésűt) füzértáncz* stb.

Magánoktatást, külön lecke-órát tánczteremben vagy a tanuló lakásán szívesen elfogadok, előleges különös meg egyezés alapján. Könnyen érthető előadásban az illem szabályai érintetnek: ügyelek a testtartásra, könnyed, elegáns mozgásra, eléget téven így mindama követelményeknek, melyeket szakmámbeli tanító iránt méltányosan támasztani lehet. Kérem végre a t. közönséget, engem szíves bizalmával és számos részvételével megízseztelni.

A tanórák 5—7 és 7—9-ig. Hetenként 3 szor: hétfőn, szerdán és szombaton tartanak. — A táncztanítási díj 7 ft, mely összeg két részletben fizetendő le. A tanítványok minden egyéb-nemű utánfizetéstől fömentve k. — **Jelentkezéseket** kérek lakáson: Magyarutca 171. sz. délelőtt 9—12. délután 3—5-ig Dunakel Károly úr házában eszközölni. — Ismételve szíves pártfogásért esedezve, vagyok mely tisztelettel **Blajer József**, táncztanító.

BERGER'S medicinale THEERSEIFE

durch medic. Capacitäten empfohlen, wird in den meisten Staaten Europa's mit glänzendem Erfolge angewendet gegen

Haut-Ausschläge aller Art,

insbesondere gegen chronische und Schuppenflechten, Krätze, Grind und parasitäre Ausschläge, sowie gegen Kupfernase, Frostbeulen, Schweissfüsse, Kopf und Bartschuppen. — Berger's Theerseife enthält 40% Holztheer und unterscheidet sich wesentlich von allen übrigen Theerseifen des Handels. — Zur Verhütung von Täuschungen begehre man ausdrücklich Berger's Theerseife und achte auf die bekannte Schutzmarke.

Bei hartnäckigen Hautleiden wird an Stelle der Theerseife mit Erfolg 24—24

Berger's med. Theer-Schwefelseife

angewendet, nur beliebe man, wenn diese vorgezogen werden sollte, nur die Berger'sche Theer-Schwefelseife zu verlangen, da die ausländischen Imitationen wirkungslose Erzeugnisse sind. Als mildere Theerseife zur Beseitigung aller

Unreinheiten des Teints

gegen Haut- und Kopfausschläge der Kinder, sowie als unübertreffliche cosmetische Wasch- und Badeseife für den täglichen Bedarf dient

Berger's Glycerin-Theerseife,

die 35% Glycerin enthält und fein parfümirt ist. — Preis per Stück jeder Sorte 35 kr. sammt Broschüre. — Haupt-Versand: Apotheker G. HELL in TROPFAU.

Vorräthig in Eperies bei: Jos. Makoviczky, Kis-Szeben bei: Imrich Viktor.

agyag-kályhák és főző-gépek

Az első magyar krakói agyag-gyár Sebesen Eperjes közelében, ajánlkozik mindennemű finom elkészítésére. Jó tartós és solid munkáért kezeskedik. Ciesielski József, kályha-gyáros.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. 9—10

ELOFIZETÉS „BUDAPESTI HIRLAP“

ezimű fővárosi napilapra.

A „Budapesti Hirlap“ a legoliosabb s legterjedtebb magyar lapok közé tartozik. Megjelenik mindennap még ünneputáni napokon is források alapján tárgyalatik.

Közöl a „Budapesti Hirlap“ élenket irt rendes rovatain kívül mindennap két tárezát, állandóan egy-egy jeles regényt folytatásokban, számos szórakoztató és ismeretterjesztő cikket; van állandó vidéki rovata, vannak megbízható külföldi levelezői, szóval a „Budapesti Hirlap“, külföldi vagy hazai lapársával, melyek mindenikénél még hozzá olesőbb.

A „Budapesti Hirlap“ állandó dolgozó tarsai a következők, u. m.: Csukási József, szerkesztő, gróf Teleki Sándor ezredes, báró Kaas Ivor, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Szokolay Kornél, Kacziány Géza, Berényi László, Rákosi Viktor, Benedek Elek, dr. Volf Vilmos.

A „Budapesti Hirlap“ előfizető ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.

Czime: „Budapesti Hirlap“, Budapest, kalap-utca 16. sz. Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hirlap“-ot a hazafias magyar közönség pártfogásába.

Csukási József s. k. Rákosi Jenő s. k.

A Budapesti Hirlap kiadó-tulajdonosai.

A magyarorszagi szociális egyesület f. h. közgyűlése.

sovszky Tamás a közgyűlést megválasztatott

Elnökül: Alelnökül: Jegyzők: pénztárnok: I. nok: Vida Ala Gyula. Választmányban: Ödön, Berzevic mán, Fuhrman Kalmár Tivadar Antal, Kubinyi Plaveczy József per Adolf, Rik Stehló János, Andrassy Lajos

A tisztikar ispán ő méltóságú ujonnan megvá ő méltóságának netet mond saját viselők nevében zalomért s lelki sulat célját s nyilvánítja ki.

E nagy t. következő: Tiszte Szíves k most megválas mélyemet illet koben talán jó vetni szemeiket tapasztaltam, h h év és kitartás Ide pedig le tás kell.

Mert urak, melyeknél ezelőtt 14 hó adtam, nagyot neink kül- és bármely nemzet ellenünk. Oly

De a mi a veszélynek elé tárult, egy jelenségnek ta annyira hiúk jük, miszerint kezteben indu szerte.

Vannak e százezer ember támad, születi mények hatalm foglalkozik ve

Ilyen eszban a magyar Százezer